

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci žalobcu: **J.**, bytom M., *zastúpeného: JUDr. Júliusom Kvetánom, advokátom, so sídlom Štefánokova 17, Humenné*, proti žalovanému: **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Prešove, Krajskému dopravnému inšpektorátu**, so sídlom Pionierska 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-P-154/KDI-BCP-2012 zo dňa 24. októbra 2012, a o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 4S/41/2012-59 zo dňa 2. mája 2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 2. mája 2013, č.k. 4S/41/2012-59, **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom č.k. 4S/41/2012-59 zo dňa 02.05.2013 Krajský súd v Prešove zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-P-154/KDI-BCP-2012 zo dňa 24.10.2012. Krajský súd dospel k záveru, že vo veci bolo jednoznačne preukázané, že dopravnú nehodu zavinil žalobca tým, že v obci jazdil rýchlosťou vyššou ako je povolená

rýchlosť jazdy, teda na počiatku nehodového deja rýchlosťou 88,2-88 km/hod. Zo znaleckého posudku znalca odboru dopravy cestnej podľa názoru krajského súdu jednoznačne vyplynulo, že technika spôsobu jazdy žalobcu bola nesprávna, a že aj keď reagoval včas na vjazd traktora do svojho jazdného pruhu, vzhľadom na okamžitú rýchlosť po mieste zrážky, nemohol vozidlo zastaviť. Ak by sa žalobca pohyboval na začiatku nehodového deja povolenou rýchlosťou 50 km/hod., vozidlo by nebrzdil, ani nemenil smer jazdy, k zrážke by nedošlo. Obidve vozidlá by sa vzájomne minuli, nakoľko traktor na opustenie jazdného koridoru vozidla Opel potreboval cca 3 s a v čase opustenia jazdného koridoru traktorom, by bolo vozidlo Opel cca 12,5 m od miesta zrážky. Uviedol, že vodič traktora nemohol predpokladať, že v obci, kde je povolená rýchlosť 50 km/hod. v mieste, kde mal dať prednosť v jazde, sa bude pohybovať vozidlo vyššou rýchlosťou. Krajský súd tiež uviedol, že zo záveru znaleckého dokazovania jednoznačne vyplynulo, že ak by žalobca išiel povolenou rýchlosťou 50 km/hod., k dopravnej nehode by nedošlo. Námietky žalobcu, že vo veci nebola vykonaná rekonštrukcia a nebol vypočutý svedok M., sa prvostupňový súd stotožnil so záverom odvolacieho správneho orgánu, že vzhľadom na vykonané dokazovanie rekonštrukcia nebola potrebná, a výpoveď svedka M., ktorý sa na miesto dopravnej nehody dostavil až po tom, čo sa nehoda stala, by neovplyvnila výsledok dokazovania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom uviedol, že krajský súd vyhodnotil v priestupkovom dokazovaní produkované dôkazy jednostranne a neobjektívne. Uviedol, že traktorista M. sa jednoznačne dopustil dopravného priestupku a porušil ustanovenie § 19 odsek 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, že vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť protiidúcim vozidlám i nemotorovým vozidlám a chodcom prechádzajúcim cez vozovku. Zo znenia tohto paragrafu podľa žalobcu vyplýva, že tak má urobiť bez ohľadu na ich rýchlosť. K dopravnej nehode došlo na rovnom úseku cesty, ktorému predchádzala tiahla ľavotočivá zákruta, výhľadové pomery boli dobré a vodičovi traktora nebránila, vidieť vozidlo žalobcu idúce po hlavnej ceste, žiadna objektívna prekážka. To, že žalobcu nevidel a nedal mu prednosť považoval za príčinu vzniku dopravnej nehody. Prečo jeho auto M. nevidel, súd podľa jeho názoru obišiel bez povšimnutia. Nesúhlasil s právnou úvahou súdu, že k nehode by nedošlo, keby šiel po hlavnej ceste rýchlosťou 50 km/hod., a takisto s tým, že by sa mal priestupku dopustiť len on, pričom traktorista nie. M. podľa jeho tvrdení jazdil na traktore bez osvetlenia, bez použitia smeroviek pri odbočovaní, traktor nemal evidenčné číslo ani platnú technickú kontrolu STK, ako osoba nad 75 rokov veku nemal vykonanú platnú lekársku kontrolu oprávňujúcu ho viesť motorové vozidlo.

Každý tento nedostatok je sám o sebe priestupkom, ktorý zabraňoval M. vôbec vykonať jazdu traktorom po štátnej ceste. Keby vodič traktora dodržal všetky zákonné podmienky, tak traktor ani nenašartuje a nepoužije na jazdu.

Žalobca poukázal na porušenie princípu právnej istoty, keď v skoršej identickej veci Krajský súd v Prešove uznesením 6To/10/2009 konštatoval, že obžalovaný idúci po hlavnej ceste sa dopustil iba priestupku, a dopravnú nehodu zapríčinila iba poškodená idúca z vedľajšej cesty na hlavnú cestu tým, že nedala prednosť vozidlu idúcemu po hlavnej ceste. Policajné orgány konajúce vo veci priestupku a krajský súd mali prejednať skutok ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom však primárnou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo porušenie § 19 odsek 4 zákona č. 8/2009 Z.z. traktoristom M., ktorý nevenoval primeranú pozornosť situácii v cestnej premávke.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove. K obsahu podaného odvolania a opakovaným tvrdeniam, resp. námietkam žalobcu zastal nemenné stanovisko, a zároveň trval na všetkých skutočnostiach uvedených vo svojom rozhodnutí o odvolaní zo dňa 24.10.2012, ako aj vo vyjadrení k žalobe zo dňa 06.02.2013, kde sa podrobne vyjadril k jednotlivým tvrdeniam žalobcu, opakovane uvádzaným aj v podanom odvolaní voči rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vodič smie v obci jazdiť rýchlosťou najviac 50 km.h⁻¹, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km.h⁻¹.

Podľa § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť v jazde protiidúcim motorovým vozidlám i nemotorovým vozidlám, električkám idúcim v oboch smeroch a chodcom prechádzajúcim cez vozovku. Vodič motorového vozidla i nemotorového vozidla odbočujúci vpravo je povinný dať prednosť v jazde električke, ak je povolená jazda pozdĺž električky vľavo.

Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Odvolačí súd vzhľadom na obsah podaného odvolania posudzoval, či správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, a zisťoval, či preskúmacie konanie na krajskom súde bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu a odvolacích námietok žalobcu dospel odvolačí súd k záveru, že krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými v konaní vykonanými dôkazmi, a vyhodnotil všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo,

či už v prospech alebo v neprospech žalobcu. Správne vyhodnotil, že odbočujúci vodič traktora na neprehľadnej križovatke nemohol predpokladať vozidlo prekračujúce povolenú rýchlosť 50 km/h. Z vyjadrení oboch účastníkov dopravnej nehody vyplýva, že k zrážke došlo za ľavotočivou zákrutou, cez ktorú žalobca prechádzal. Zo zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody vyplýva, že rozhl'adové podmienky na mieste dopravnej nehody boli zlé vplyvom profilu komunikácie (neprehľadný vrchol stúpania, zárez komunikácie a pod.). Zákon o cestnej premávke neukladá vodičovi odbočujúcemu vľavo povinnosť predpokladať protiidúce vozidlo idúce z neprehľadnej zákruty rýchlosťou 82,2-88 km/h. Odvolací súd sa preto plne stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že dopravnú nehodu zavinił žalobca prekročením povolenej rýchlosti v zmysle § 16 ods. 4 zákona o cestnej premávke.

Žalobca v odvolaní namietal tiež porušenie povinností vodičom traktora. Žiadnu z uvádzaných skutočností však nemožno považovať za príčinu dopravnej nehody. Ich odstránením (napríklad aby traktor mal platnú technickú kontrolu, evidenčné číslo, osvetlenie ...) by nebolo možné zabrániť zrážke vozidiel. Naopak, v konaní vykonané znalecké dokazovanie preukazuje, že bolo tou skutočnosťou, ktorá bola spôsobilá predísť dopravnej nehode, by bolo dodržanie povolenej rýchlosti jazdy žalobcom. K tvrdeniu žalobcu, že keby vodič traktora dodržal všetky zákonné podmienky, tak traktor ani nenaštartuje a nepoužije na jazdu odvolací súd dodáva, že predmetom preskúmania bolo rozhodnutie o priestupku žalobcu, ktorý prekročil povolenú rýchlosť 50km/hod. a spôsobil dopravnú nehodu..

K námietkam žalobcu ohľadom porušenia princípu právnej istoty odvolací súd uvádza, že žalobcove citácie z uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 6To/10/2009 nie sú tvrdeniami krajského súdu, ale len argumentáciou prokurátora v inej veci, kde skutkové okolnosti prípadu nie sú totožné a namietané uznesenie nie je konečným rozhodnutím vo veci.

Priestupok žalobcu nebolo možné posudzovať v zmysle § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch, ako sa domáha žalobca, lebo dôsledkom porušenia jeho povinnosti – prekročením rýchlosti bolo spôsobenie dopravnej nehody, [§ 22 ods. 1 písm. g/].

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p..

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25.novembra 2015

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková